

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget fastsætter, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, der afsendes og/eller modtages af betalingsformidlere i Grønland.

Lovforslaget skal medvirke til, at reglerne i Grønland om bekæmpelsen af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme svarer til de regler, der gælder i Danmark.

Forslaget er et led i bekæmpelsen af hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme. Et vigtigt redskab i den forbindelse er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. Formålet er at sikre, at oplysninger om betalere er tilgængelige til brug for efterforskning.

Forslaget indeholder krav om, at pengeoverførsler skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betalers navn, kontonummer og adresse eller f.eks. personnummer, hvis en pengeoverførsel skal sendes fra Grønland til en modtager i et land uden for Grønland. Denne forpligtelse svarer til kravene til grænseoverskridende betalinger i den særlige anbefaling nr. VII udstedt af Financial Action Task Force (FATF) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler.

Hvis pengeoverførslen udelukkende sker inden for Grønland, stilles der kun krav om, at pengeoverførslen ledsages af oplysning om enten betalers kontonummer eller et andet identifikationsnummer.

Når en pengeoverførsel inden for Grønland kun ledsages af begrænsede oplysninger, skal betalers betalingsformidler inden for tre dage kunne stille de fuldstændige oplysninger om betalers navn, adresse eller f.eks. personnummer til rådighed for modtagerens betalingsformidler.

Kravene finder ikke anvendelse for eksempel på pengeoverførsler, der foretages ved brug af kredit- eller debetkort, pengeoverførsler inden for Grønland i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser (girokort og indbetalingskort) eller ved overførsler til organisationer med et almenyttigt formål under visse betingelser.

EU-forordningen om hvilke oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler (herefter forordning 1781/2006) har til formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Reglerne for, hvilke oplysninger der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler, afhænger af, om pengeoverførslen sker inden for eller uden for Fællesskabet. Som udgangspunkt skal betalingsformidleren medsende fuldstændige oplysninger om betalere og kontrollere alle oplysninger, før overførslen sker. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Som alternativ til adresse kan betalers fødselsdato og -sted, personnummer eller kundeidentifikationsnummer angives. Som alternativ til kontonummer kan betalers betalingsformidler anvende en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betalere. For pengeoverførsler inden for Fællesskabet er kravene til hvilke oplysninger, der skal medsendes, begrænset, dog skal betalers betalingsformidler på modtagers betalingsformidlers anmodning stille de fuldstændige oplysninger til rådighed.

Forordning 1781/2006 giver under visse betingelser medlemslandene mulighed for at behandle overførsler til landsdele m.v., som ikke er medlemmer af Fællesskabet, på samme måde som indenlandske overførsler. Det betyder, at pengeoverførsler mellem f.eks. Danmark og Grønland kan nøjes med at indeholde »begrænsede oplysninger« om betalere. Det er Kommissionen, som skal træffe beslutning om, at betalinger mellem Danmark og Grønland kan betragtes som indenlandske betalinger. Artikel 17, stk. 1, i forordningen angiver nogle forhold, som skal være opfyldt for, at Kommissionen kan give sin godkendelse. Det kræves således,

- 1) at Grønland er i valutaunion med Danmark,
- 2) at betalingsformidlere i Grønland deltager direkte eller indirekte i de danske betalings- og afviklingssystemer, og
- 3) at lovgivningen for Grønland kræver, at betalingsformidlere i Grønland anvender samme regler som fastsat i forordningen.

De første to betingelser er opfyldt, og dette lovforslag skal medvirke til, at den tredje betingelse opfyldes.

Danmark vil efter gennemførelsen af denne lov meddele Kommissionen, at det vurderes, at Grønland efterlever kravene i artikel 17, stk. 1. Kommissionen vil på denne baggrund træffe beslutning om, hvorvidt den godkender, at overførsler mellem Grønland og Danmark betragtes som indenlandske overførsler. Såfremt Kommissionen godkender dette, vil der blive foretaget de fornødne ændringer i denne lov for at gennemføre lempelsen.

Forordning 1781/2006 stiller også krav om, at betalingsformidlere skal opbevare oplysninger om betalere i 5 år.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Lovens anvendelsesområde

Loven skal finde anvendelse på pengeoverførsler, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Grønland.

En betalingsformidler er en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester. De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeoverførselsvirksomheder, eller en filial af en tilsvarende grønlandsk eller udenlandsk virksomhed.

Folketinget i Danmark vil gennemføre en lov svarende til dette lovforslag. Loven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et rigsansliggende. Det er f.eks. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder.

Hvor der er en mindre risiko for hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, giver forordning 1781/2006 mulighed for at undtage sådanne pengeoverførsler fra anvendelsesområdet. Det drejer sig om:

- 1) Pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort, forudsat at betalingsmodtageren, f.eks. en forretning har indgået aftale med sin betalingsformidler, f.eks. et pengeinstitut, om mulighed for betaling af varer og tjenesteydelser, og at overførslen kan spores tilbage til kortholder.
- 2) Pengeoverførsler ved hjælp af elektroniske penge under visse betingelser.
- 3) Visse pengeoverførsler foretaget ved hjælp af mobiltelefon, andet digitalt udstyr eller it-udstyr.
- 4) Visse pengeoverførsler ved brug af indbetalingskort på op til 7.500 kr. (1.000 euro).
- 5) Pengeoverførsler på op til 1.125 kr. (150 euro) til visse almennyttige organisationer.
- 6) Kontanthævninger fra egen konto.
- 7) Debetoverførsler efter tilladelse mellem to parter, hvis pengeoverførslen entydigt kan spores tilbage til betaler (f.eks. Betalingsservice).
- 8) Pengeoverførsler, der foretages med elektronisk cleared checks.
- 9) Betalinger til offentlige myndigheder.
- 10) Pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning.

2.2. Forpligtelser for betalers betalingsformidler

Som udgangspunkt skal betalers betalingsformidler sikre, at pengeoverførsler er ledsaget af fuldstændige oplysninger om betaler. Fuldstændige oplysninger omfatter betalers navn, adresse og kontonummer. Adresse og kontonummer kan dog erstattes af andre oplysninger, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Betalingsformidleren skal kontrollere alle oplysninger om betaler og opbevare registre, der indeholder de fuldstændige oplysninger om betaler i 5 år.

Pengeoverførsler inden for Grønland skal dog kun ledsages af betalers kontonummer eller anden entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler. Hvis modtagerens betalingsformidler anmoder om fuldstændige oplysninger, skal betalers betalingsformidler stille disse oplysninger til rådighed inden for 3 arbejdsdage.

2.3. Forpligtelser for modtagers betalingsformidler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, at pengeoverførsler er ledsaget af de oplysninger, som loven kræver. Hvis modtagers betalingsformidler bliver bekendt med, at oplysninger mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren afvise overførslen eller anmode om fuldstændige oplysninger om betaler. Sker det regelmæssigt, at en betalingsformidler undlader at levere de krævede oplysninger, skal modtagers betalingsformidler træffe visse forholdsregler, og underrette Hvidvasksekretariatet herom.

Manglende eller ufuldstændige oplysninger om en betaler, skal desuden indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en transaktion er mistænkelig og Hvidvasksekretariatet derfor skal underrettes herom i henhold til hvidvasklovgivningen.

Modtagers betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betaler i et register i 5 år.

2.4. Forpligtelser for mellembetalingsformidler

Mellembetalingsformidlere skal sørge for at opbevare alle oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel.

Lovforslaget indeholder desuden mulighed for, at en mellembetalingsformidler i Grønland ved videresendelse af pengeoverførsler fra betalingsformidlere uden for Grønland under visse forudsætninger kan anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Der vurderes kun at være ubetydelige økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Omkostninger som følge af vedligeholdelse af registre og

sagsbehandling af eventuelle klagersager forventes afholdt inden for den eksisterende ramme. I det forslaget ikke tilsigter en ændring i organiseringen mellem Grønland og Danmark ved tilsynet på det finansielle område berøres bloktilskuddet ikke af forslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der vurderes kun at være tale om meget begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Forslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser

7. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre

Forslaget harmoniserer Selvstyrets lovgivning med Rigsfællesskabets.

8. Høring af myndigheder og organisationer:

Det fremsatte forslag har været i høring hos:

Kanukoka, Grønlands Arbejdsgiverforening, Grønlands Landsret, Deloitte, Grønlands Revisionskontor, GrønlandsBanken, Nuuk Sparbank, If Forsikring Grønland, Codan Forsikring Grønland, PFA Soraarnej og Finanstilsynet.

Der er kun indkommet to høringssvar, med kommentarer vedr. enkelte sproglige præciseringer. Disse er indarbejdet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

§ 1 svarer til artikel 3, stk. 1-5, i forordning 1781/2006 vedrørende forordningens anvendelsesområde.

Efter *stk. 1* er det pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Grønland, som er omfattet. En betalingsformidler er ifølge definitionen i forslaget til § 5, stk. 1, nr. 3, en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester.

De betalingsformidlere, der er omfattet af lovforslaget, er pengeoverførselsvirksomheder samt filialer af tilsvarende danske, grønlandske og udenlandske virksomheder, da regulering af disse virksomhedstyper er et selvstyreansvar. Folketinget i Danmark vil gennemføre en lov svarende til dette lovforslag. Loven skal omfatte de typer af betalingsformidlere, for hvilke reguleringen er et rigsansvar. Det er f.eks. pengeinstitutter, realkreditinstitutter, og udstedere af elektroniske penge, sparevirksomheder.

Stk. 2 undtager pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debetkort under visse betingelser. Der skal være indgået en aftale mellem modtageren (f.eks. en forretning) og betalingsformidleren (f.eks. et pengeinstitut), der giver mulighed for at modtageren kan modtage betalinger fra kunder for levering af varer og tjenesteydelser med kredit- og debetkort. Et eksempel herpå kan være betaling af varer og tjenesteydelser med et Dankort, VISA-kort, MasterCard, EuroCard, eller et andet kredit- eller debetkort.

Det er endvidere en forudsætning, at pengeoverførslen ledsages af en entydig identifikator, således at der er et bogføringsspor, der knytter pengeoverførslen og betalingskortet sammen. »Entydig identifikator« er defineret i forslaget til § 5, nr. 7.

Efter *stk. 3* undtages pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, hvis beløbet ikke overstiger 7.500 kr. (1.000 euro), hvis der for ikke genopladelige kort maksimalt kan lagres 1125 kr. (150 euro), eller der for genopladelige kort maksimalt kan lagres op til 18.750 kr. (2.500 euro) inden for et kalenderår, og hvor der maksimalt kan indløses 7.500 kr. (1.000 euro) inden for et kalenderår.

»Elektroniske penge« er defineret i § 308, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed. Ved elektroniske penge forstås herefter en pengeværdi, som er repræsenteret ved et krav på udstederen, der er lagret på et elektronisk medium. Elektroniske penge må ikke udstedes til overkurs og skal være anerkendt som betalingsmiddel af andre foretagender end udstederen.

Ifølge § 309 i lov om finansiel virksomhed, må udstedere af elektroniske penge ikke udstede elektroniske penge med en højere værdi end 2.250 kr. (300 euro). Af lovbemærkningerne til § 309 fremgår det, at beløbsgrænsen vil blive hævet i takt med udviklingen. Derfor foreslås det i dette lovforslag at fastholde den grænse på 7.500 kr. (1.000 euro), der er fastsat i forordning 1781/2006.

Efter *stk. 4* gælder loven uanset *stk. 3* ikke for pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller IT-udstyr, når disse er forudbetalte og ikke overstiger 1.125 kr. (150 euro).

Stk. 5 indeholder en undtagelse, som betyder, at loven ikke finder anvendelse for efterbetalte pengeoverførsler via mobiltelefon, andet digitalt udstyr eller IT-udstyr. Betingelserne for undtagelsen er de samme som nævnt i *stk. 2*, samt at betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme.

Til § 2

I § 2 undtages visse indenlandske pengeoverførsler i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser på op til 7.500 kr. (1.000 euro) fra loven, jf. artikel 3, *stk. 2*, nr. 6, i forordningen. Undtagelsen vedrører eksempelvis visse giroindbetalinger og indbetalingskort. Det følger af artikel 3, *stk. 2*, nr. 6, i forordning 1781/2006, at medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende forordningen på sådanne indenlandske pengeoverførsler.

Undtagelsesmuligheden er betinget af, at den person eller virksomhed, der formidler betalingen, er omfattet af kravene i hvidvasklovgivningen for Grønland.

Når der i lovforslaget henvises til lovgivningen om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, forventes det på tidspunktet for lovens ikrafttræden at omfatte følgende retsakter:

- 1) Den danske lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme, som er sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning.
- 2) Inatsisartutlov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven).

Derudover er det en betingelse, at betalingsmodtagerens betalingsformidler har mulighed for at spore pengeoverførslen tilbage til indbetaleren af beløbet. Det er derfor et krav, at der er en aftale mellem betalingsmodtageren og indbetaleren, der ved hjælp af oplysninger fra betalingsmodtageren gør det muligt at finde frem til indbetaleren. Inden en vare eller tjenesteydelse leveres, vil der derfor skulle foreligge en aftale mellem den, der betaler ydelsen (kunden), og den, der modtager betalingen (leverandøren).

Til § 3

I § 3 undtages på visse betingelser pengeoverførsler på op til 1.125 kr. (150 euro) til organisationer med et almennyttigt formål fra oplysningskravene om indbetaler. Baggrunden for undtagelsen er, at medlemsstaterne efter artikel 18 i forordning 1781/2006 på visse betingelser kan fritage sådanne almennyttige organisationer fra

oplysningskravene om indbetaler ved pengeoverførsler på op til 150 euro, jf. artikel 5. Bestemmelsen er begrundet i hensynet til ikke at opstille unødige hindringer for, at organisationer med et almennyttigt formål kan modtage bidrag, selv om kravet om afsenderidentifikation ikke er opfyldt.

Undtagelsen i § 3 gælder alene organisationer med almennyttige formål i Grønland. Dette omfatter f.eks. hjælpeorganisationer, organisationer med religiøse og uddannelsesmæssige formål samt sportsklubber. Bestemmelsen giver hjælpeorganisationerne mulighed for fortsat at kunne tilrettelægge indsamlingskampagner på en måde, så bidrag ikke skal afvises alene på grund af manglende afsenderidentifikation.

Undtagelsen forudsætter efter *stk. 1, nr. 3 og 4*, at den pågældende organisation er underlagt krav om regnskabsaflæggelse samt enten er undergivet ekstern revision eller offentligt tilsyn. Med kravet om, at organisationen skal være underlagt regnskabsaflæggelse, skal forstås, at organisationen enten som følge af lov eller som følge af sine vedtægter er underlagt et krav om at aflægge regnskab. Det er præciseret, at den eksterne revision skal gennemføres af en statsautoriseret eller registreret revisor. Bestemmelsen berører ikke organisationernes disponering over bidragene eller deres humanitære arbejde m.v.

Som betingelse for anvendelsen af undtagelsen i *stk. 1* stilles der i *stk. 2* krav om, at organisationen skal lade sig registrere hos Skatteforvaltningen og dokumentere, at organisationen opfylder kravene om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller offentligt tilsyn.

Endvidere stilles der i *stk. 2* krav om, at organisationen skal give oplysning om de fysiske personer, der udgør organisationens øverste ledelse eller i øvrigt udøver kontrol over selskabet. Det er oplysninger som navn, adresse og stilling, der skal gives om disse personer. Ændringer i de nævnte forhold skal indberettes til Skatteforvaltningen.

Kravene i *stk. 2* er begrundet i, at Skatteforvaltningen ifølge artikel 18, *stk. 2*, i forordningen skal informere Kommissionen, hvis denne undtagelsesbestemmelse anvendes. Skatteforvaltningen skal endvidere give Kommissionen en liste over de organisationer, der er omfattet af undtagelsen, og oplyse navnene på de personer, som i sidste ende kontrollerer organisationen, samt forklare, hvordan listen opdateres.

Listen over registrerede organisationer vil blive offentliggjort og løbende opdateret på Skatteforvaltningens hjemmeside dels til brug for de personer og virksomheder, der udøver virksomhed med overførsel af penge og andre værdier og dels til brug for myndigheder, der bekæmper hvidvask og finansiering af terrorisme.

§ 3 skal ses i sammenhæng med, at Financial Action Task Force on Money Laundering (FATF) har udsendt særlige retningslinjer til forebyggelse af, at »non profit-organisationer« bruges som skalkeskjul for finansiering af terrorisme, se f.eks. FATF Special Recommendation VIII.

Til § 4

§ 4 opregner en række pengeoverførsler, der er undtaget fra loven. Bestemmelsen svarer til artikel 3, stk. 7, i forordning 1781/2006, hvorefter forordningen ikke finder anvendelse på visse pengeoverførsler.

Efter *nr. 1* undtages pengeoverførsler, hvor en betaler hæver kontanter fra sin egen konto.

Nr. 2 undtager pengeoverførsler, når der er en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, hvis den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person. Dette er f.eks. tilfældet for betalinger, der foretages gennem PBS.

Efter *nr. 3* undtages elektronisk clearede checks.

Efter *nr. 4* undtages pengeoverførsler til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for Grønland.

Endelig er pengeoverførsler mellem betalingsformidlere, der handler for egen regning, undtaget i *nr. 5*.

Til kapitel 2

I kapitel 2 defineres en række begreber, som anvendes i loven. Kapitlet indeholder definitionerne fra artikel 2 i forordning 1781/2006.

Til § 5

§ 5 indeholder definitioner af betaler, modtager, betalingsformidler, mellembetalings-formidler, pengeoverførsel, batchfiloverførsel og entydig identifikator, der er omfattet af loven. Definitionerne svarer til definitionerne i artikel 2, nr. 3-9, i forordning 1781/2006.

Til § 6

§ 6 indeholder en definition af, hvad der forstås ved hvidvask. Bestemmelsen henviser til definitionen i hvidvaskloven. Definitionen af hvidvask findes i artikel 1, stk. 2, sammenholdt med artikel 3, stk. 4 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (3. hvidvaskdirektiv).

Bestemmelsen beskriver, hvad udtrykket »hvidvask« dækker. Beskrivelsen tager udgangspunkt i hæleribestemmelsen i kriminallovens § 111, lov nr. 306 af 30. april 2008.

I grønlandsk ret omfatter det kriminalretlige hvidvaskbegreb ikke de hvidvaskhandlinger, der udføres af den, der har begået førforbrydelsen (f.eks. røveri), hvorimod dette er omfattet af direktivets hvidvaskbegreb, idet der er samme behov for at få underretninger til brug for kriminalitetsbekæmpelsen, hvad enten det er den oprindelige gerningsmand eller en tredjemand, der foretager hvidvaskhandlingen.

Forslagets *stk. 2* omfatter derfor også gerningsmandens egne dispositioner over udbyttet, der i dansk ret ikke foranstaltes som hæleri, fordi foranstaltning for førforbrydelsen udtømmende gør op med kriminalretligt ansvar for også de senere tilknyttede dispositioner.

Beskrivelsen vedrører de forhold, som betalingsformidlerne skal være opmærksomme på. Spørgsmålet om hvilke former for hvidvask, der udløser en underretningspligt, er reguleret i § 7, stk. 1, i hvidvaskloven.

Til § 7

§ 7 definerer, hvad der ved loven skal forstås ved terrorisme og finansiering af terrorisme. Bestemmelsen tager udgangspunkt i §§ 28 og 30 i kriminallov for Grønland.

Til kapitel 3

Kapitel 3 indeholder bestemmelser svarende til bestemmelserne i kapitel II i forordning 1781/2006 vedrørende forpligtelser for betalers betalingsformidler.

Til § 8

§ 8 svarer til artikel 4 i forordning 1781/2006 og angiver, hvad der skal forstås ved ”fuldstændige oplysninger”.

For at kunne spore pengeoverførslen skal der sendes fuldstændige oplysninger om betaler sammen med pengeoverførslen til modtagers betalingsformidler. De fuldstændige oplysninger er navn, adresse og kontonummer. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og fødselssted, kundeidentifikationsnummer eller personnummer (CPR-nummer) anvendes. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, kan en anden entydig identifikator anvendes. Det skal være muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren. Entydig identifikator er defineret i forslaget § 5, nr. 7.

Til § 9

§ 9 svarer til artikel 5 i forordning 1781/2006 om betalingsformidlers kontrol m.v. af oplysninger ved pengeoverførsler.

Det foreslås i *stk. 1*, at betalingsformidleren skal sikre, at pengeoverførslen ledsages af fuldstændige oplysninger om betalere.

Efter *stk. 2* skal betalingsformidleren kontrollere alle oplysningerne, før overførslen sker. Dette skal ske på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde. For personer, der ikke er hjemmehørende i Grønland kan et alternativ til personnummer (CPR-nummer) f.eks. være pasnummer eller kørekortnummer kombineret med oplysning om fødselsdato og fødselssted (fødselsdata) eller lignende entydig identifikationsnummer kombineret med fødselsdata. Oplysninger om fødselsdata er nødvendige af efterforskningsmæssige grunde. For virksomheder kan identifikationen af virksomheden bestå af navn, adresse og grønlandsk GER-nummer eller et andet nummer, der er egnet til at identificere virksomheden. For virksomheder, der ikke er hjemmehørende i Grønland, kan lignende identifikation f.eks. være en anden form for identificerbart registreringsnummer.

Efter *stk. 3, nr. 1*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når pengeoverførslen sker fra en konto, der er åbnet i kundens navn, forudsat at kunden er legitimeret i forbindelse med åbningen af kontoen, samt at oplysningerne opbevares i overensstemmelse med forpligtelserne om opbevaring af identitetsoplysninger m.v. i hvidvasklovens § 22.

Efter *stk. 3, nr. 2*, kan kravet om kontrol anses for opfyldt, når kundeforholdet er etableret før lovens ikrafttræden, og de fuldstændige oplysninger indhentes på et passende tidspunkt på grundlag af en risikovurdering. Et passende tidspunkt kan f.eks. være, hvis kunden foretager væsentlige ændringer i sine aftaler med betalingsformidleren, og der derfor er kontakt med kunden. Muligheden for at kunne indhente de fuldstændige oplysninger på et passende tidspunkt giver mulighed for at indpasse det i den løbende drift, således at de administrative byrder i forbindelse med lovforslaget bliver mindst mulige. Der skal dog altid foretages en risikovurdering, hvilket vil sige, at risikoen for hvidvask af udbytte og terrorfinansiering skal vurderes i forhold til den enkelte kunde. I risikovurderingen kan endvidere indgå det kendskab til kunden, som virksomheden har fået i det hidtidige kundeforløb.

I *stk. 4* undtages overførsler, der ikke sker fra en konto, for kontrol af oplysninger om betalere, hvis det overførte beløb ikke overstiger 7.500 kr. (1.000 euro). Betalingsformidleren skal have oplysninger om betalere, men betalingsformidleren skal ikke kontrollere disse oplysninger ved f.eks. at se dokumenter.

Bestemmelsen indføres for ikke at hindre betalingssystemets effektivitet, hvorfor der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til

pengeoverførsler, der ikke sker fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, skal pligten til at bekræfte oplysningerne om betalers identitet kun gælde for individuelle overførsler, der ikke sker fra en konto, og som overstiger 7.500 kr. (1.000 euro). Hvis der foretages flere overførsler for samme kunde, og de samlede overførslers beløb ikke kendes på tidspunktet for den første overførsel, skal oplysningerne kontrolleres.

Stk. 5 fastsætter, at undtagelsen i *stk. 4* for beløb op til 7.500 kr. (1.000 euro) ikke gælder, hvis der foreligger en mistanke om, at en overførsel har tilknytning til hvidvask eller terrorfinansiering. I sådanne tilfælde fastholdes udgangspunktet således, hvorefter der skal kræves legitimation.

Af hensyn til efterforskningsmulighederne og bevissikkerheden foreslås det i *stk. 6*, at de fuldstændige oplysninger om betalere skal opbevares i et register i 5 år efter en pengeoverførsels gennemførelse. Bestemmelsen er således begrundet i en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse, efterforskning og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Til § 10

§ 10 er en omskrivning af artikel 6 i forordning 1781/2006, så indholdet tilpasses Grønland. Efter artikel 6 behøver pengeoverførsler inden for Fællesskabets område kun at blive ledsaget af betalers kontonummer eller en entydig identifikator. Da Grønland ikke er medlem af EU kan denne bestemmelse kun finde anvendelse på pengeoverførsler inden for Grønland og ikke hele Fællesskabet. Det betyder, at pengeoverførsler mellem Grønland og andre EU/EØS-lande skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Det foreslås i *stk. 1*, at kravet i § 9 om, hvilke oplysninger, der skal ledsage en pengeoverførsel, ikke gælder for overførsler, hvor både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Grønland. Det er dog en betingelse, at pengeoverførslen ledsages af betalers kontonummer eller en anden entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

Artikel 17 i forordningen giver mulighed for, at pengeoverførsler mellem Grønland og Danmark og Grønland og Færøerne, kun skal ledsages af de begrænsede oplysninger. Dette kræver dog, at forordningens materielle regler er gældende i Grønland. Danmark vil derfor efter denne lovs ikrafttræden ansøge om Kommissionens godkendelse af, at overførsler indenfor kongeriget Danmark kun skal ledsages af begrænsede oplysninger

Ved "betalingsformidler befinder sig i Grønland" forstås, at betalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Det fremgår af forslaget til § 5, nr. 7, at der ved »entydig identifikator« forstås en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i

overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage en pengeoverførsel.

I *stk. 2* stilles krav om, at de fuldstændige oplysninger om betalere skal stilles til rådighed inden for 3 arbejdsdage, hvis modtagerens betalingsformidler anmoder om det.

Til § 11

§ 11 svarer til artikel 7 i forordning 1781/2006. Efter artikel 7 skal pengeoverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet ledsages af fuldstændige oplysninger. I forhold til Grønland betyder det, at pengeoverførsler fra Grønland til andre EU/EØS-lande skal ledsages af fuldstændige oplysninger.

Stk. 1 stiller krav om, at pengeoverførslen skal ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren, når modtagerens betalingsformidler befinder sig uden for Grønland. Kravene til de fuldstændige oplysninger fremgår af forslaget til § 8.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstår, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Stk. 2 undtager fra kravet om fuldstændige oplysninger ved batchfiloverførsler, hvor modtagerens betalingsformidler befinder sig udenfor Grønland. Undtagelsen gør det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med flere individuelle overførsler. Disse overførsler skal kun indeholde betalernes kontonummer eller en entydig identifikator, hvis selve batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

Til kapitel 4

Kapitel 4 svarer til kapitel III i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for modtagerens betalingsformidler.

Til § 12

§ 12 svarer til artikel 8 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen stiller krav om, at modtagerens betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betalere i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt efter reglerne i det pågældende system.

Efter *nr. 1* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 10, om betalere, i tilfælde hvor betalernes betalingsformidler befinder sig i Grønland. Det er

ikke krav til omfanget af procedurerne, men det væsentlige er, at det sikres, at der ikke mangler de nævnte oplysninger.

Ved »betalingsformidler befinder sig i Grønland« forstås, at betalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Efter *nr. 2* skal modtagerens betalingsformidler have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de fuldstændige oplysninger, der nævnes i forslaget til § 10 eller i givet fald de oplysninger, der nævnes i forslaget til § 17, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstås, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

For batchfiloverførsler i tilfælde, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, skal modtagerens betalingsformidler efter *nr. 3* have effektive procedurer for at kunne konstatere, om der mangler de oplysninger, der er nævnt i forslaget til § 8, dog kun i batchfiloverførslen og ikke de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Til § 13

§ 13 svarer til artikel 9 i forordning 1781/2006.

Det følger af *stk. 1*, at hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betaler enten mangler eller er ufuldstændige, skal betalingsformidleren enten afvise overførslen eller udbede sig fuldstændige oplysninger om betaler.

I *stk. 2* stilles der krav om, at hvis en betalingsformidler regelmæssigt ikke leverer de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler. Dette kan ske ved, at der foretages en registrering på en intern statistik. Statistikken skal regelmæssigt vurderes, og der skal tages stilling til, om nogle af de registrerede betalingsformidlere skal have en advarsel, om fremtidige pengeoverførsler skal afvises, eller om samarbejdet med betalingsformidleren skal begrænses eller afsluttes. Hvis en betalingsformidler sender en advarsel, fastsætter frister eller begrænser eller afslutter samarbejdet med en anden betalingsformidler, skal Hvidvasksekretariateti Skatteforvaltningen underrettes.

Til § 14

§ 14 svarer til artikel 10 i forordning 1781/2006.

Bestemmelsen understreger, at manglende eller ufuldstændige oplysninger skal indgå i modtagers betalingsformidlers vurdering af, om en pengeoverførsel eller

lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt Hvidvasksekretariatet skal underrettes herom i henhold til § 7 i hvidvaskloven.

Til § 15

Af hensyn til efterforskningsmulighederne foreslås det i § 15, der svarer til artikel 11 i forordning 1781/2006, at modtagerens betalingsformidler skal opbevare modtagne oplysninger om betalere i et register i 5 år.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse og efterforskning af samt bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Til kapitel 5

Kapitel 5 svarer til kapitel IV i forordning 1781/2006 og fastsætter regler for mellembetalingsformidlere. En mellembetalingsformidler er en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel, jf. definitionen i forslaget til § 5, nr. 4.

Til § 16

§ 16 er svarer til artikel 12 i forordning 1781/2006.

Efter bestemmelsen skal mellembetalingsformidlere sørge for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, bliver opbevaret sammen med overførslen.

Til § 17

§ 17 er en omskrivning af artikel 13 i forordning 1781/2006, så indholdet tilpasses Grønland.

Bestemmelsen finder ifølge *stk. 1* anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Grønland, og mellembetalingsformidleren befinder sig i Grønland.

Ved »befinder sig uden for Grønland« forstås, at betalingsformidleren ikke er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Ved »mellembetalingsformidler befinder sig i Grønland« forstås, at mellembetalingsformidleren er omfattet af hvidvasklovgivningen i Grønland.

Stk. 2 giver mellembetalingsformidleren mulighed for at anvende betalingssystemer, selv om disse har tekniske begrænsninger. Hvis de tekniske begrænsninger ikke gør det muligt at videresende alle de modtagne oplysninger om betaleren, skal mellembetalingsformidleren registrere disse oplysninger, jf. *stk. 5*.

En »teknisk begrænsning« kan f.eks. bestå i, at betalingssystemet ikke giver teknisk mulighed for at medsende alle oplysninger om betalere.

Det følger af *stk. 3*, at hvis mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at oplysninger om betalere, der kræves efter dette lovforslag, enten mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren kun anvende betalingssystemer med tekniske begrænsninger, hvis mellembetalingsformidleren på anden måde gør modtagerens betalingsformidler opmærksom på, at der mangler eller er ufuldstændige oplysninger. Der skal på forhånd være aftalt en metode for, hvordan mellembetalingsformidleren giver en sådan meddelelse. Underretningen kan enten ske ved brug af et betalings- eller et meddelelsessystem eller ved brug af en anden procedure, der er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.

Anvender en mellembetalingsformidler et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller *stk. 4* krav om, at mellembetalingsformidleren skal kunne stille alle modtagne oplysninger om betalere til rådighed inden for 3 arbejdsdage efter anmodning fra modtagerens betalingsformidler.

Ifølge *stk. 5* skal mellembetalingsformidleren i 5 år opbevare registre, der indeholder alle modtagne oplysninger i de tilfælde, der er nævnt i *stk. 2* og *3*.

Bestemmelsen tjener en væsentlig samfundsmæssig interesse, idet den skal medvirke til at sikre forebyggelse af, muliggøre efterforskning af og bevise hvidvask og finansiering af terrorisme.

Til kapitel 6

Til § 18

Det foreslås i *stk. 1*, at Skatteforvaltningen påser, at pengeoverførselsvirksomheder, eller filiale af tilsvarende grønlandske eller udenlandske virksomheder overholder loven.

Stk. 1 skal ses i sammenhæng med artikel 15, *stk. 3*, i forordning 1781/2006, hvorefter de kompetente myndigheder effektivt skal overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forordningen overholdes.

Det fremgår af *stk. 2*, at de i *stk. 1* nævnte virksomheder og filialer skal give Skatteforvaltningen de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med

overholdelse af loven. Som tvangsmiddel kan Skatteforvaltningen pålægge tvangsbøder, jf. forslaget § 20, stk. 2.

Stk. 2 skal ses i sammenhæng med artikel 14 i forordning 1781/2006, hvorefter betalingsformidlere blandt andet fuldt ud og straks skal efterkomme anmodninger fra de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, for så vidt angår de oplysninger om betaler, der skal medsendes ved pengeoverførsler og tilsvarende registreringer.

Til § 19

Det foreslås at indføre en klageadgang til Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked. Bestemmelsen omfatter kun afgørelser, som er truffet af Skatteforvaltningen i henhold til loven.

Departementet for Erhverv og Arbejdsmarkeds afgørelser kan indbringes for domstolene.

Til kapitel 7

Til § 20

Det foreslås i *stk. 1*, at der bliver fastsat foranstaltning for forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af § 9, stk. 1, 2, 4 og 6, § 10, stk. 2, § 11, stk. 1, §§ 12, 13, 15, 16, samt § 17, stk. 3-5.

Foranstaltningen er som udgangspunkt bøde, men kan stige til anstaltsanbringelse i indtil 6 måneder under særligt skærpende omstændigheder. Ved særligt skærpende omstændigheder forstås særligt grove eller omfattende forsætlige overtrædelser.

Det fremgår af *stk. 2*, at Skatteforvaltningen kan pålægge en person eller en virksomhed tvangsbøder, hvis personen eller virksomheden ikke giver de oplysninger, der er nødvendige til brug for tilsynet med overholdelsen af loven.

Efter *stk. 3* kan selskaber m.v. (juridiske personer) pålægges kriminalretligt ansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Grønland gældende kriminallov, lov nr. 306 af 30. april 2008.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 1781/2006

af 15. november 2006

om oplysninger, der skal medsendes om betalinger ved pengeoverførsler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR

-

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,¹⁾

efter proceduren i traktatens artikel 251,²⁾ og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Strømme af sorte penge via pengeoverførsler kan skade finanssektorens stabilitet og omdømme og true det indre marked. Terrorisme ryster selve grundlaget for vort samfund. Pengeoverførselssystemets sundhed, integritet og stabilitet og tilliden til det finansielle system som helhed kan blive bragt alvorligt i fare gennem kriminelle og medvirkende personers bestræbelser på enten at tilsløre oprindelsen af udbytte af kriminelle handlinger eller overføre midler til terrorformål.

(2) For at lette deres kriminelle aktiviteter kan personer, der hvidvasker penge eller finansierer terrorhandlinger, forsøge at drage fordel af den frie bevægelighed for kapital, som det integrerede finansielle område indebærer, medmindre der på fællesskabsplan vedtages visse koordinerende foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger bør i kraft af deres omfang sikre, at særlig anbefaling VII om overførsler (SR VII) fra Den Finansielle Arbejdsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF), oprettet på G7-landenes topmøde i Paris i 1989, gennemføres ensartet i hele Den Europæiske Union og navnlig, at der ikke finder nogen forskelsbehandling sted mellem nationale betalinger inden for en medlemsstat og grænseoverskridende betalinger mellem medlemsstater. Ukoordinerede foranstaltninger fra de enkelte medlemsstaters side med hensyn til grænseoverskridende pengeoverførsler kan gribe ind i betalingssystemernes funktion på fællesskabsplan og derfor skade det indre marked for finansielle tjenesteydelser.

(3) I kølvandet på terrorangrebene i USA den 11. september 2001 betonedes Det Europæiske Råd på sit ekstraordinære møde den 21. september 2001, at kampen mod terrorisme er et afgørende mål for Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd godkendte en handlingsplan for styrket politimæssigt og retsligt samarbejde med udvikling af internationale juridiske instrumenter mod terrorisme, forebyggelse af

finansiering af terrorisme, styrket sikkerhed i luften og større overensstemmelse mellem alle relevante politikker. Denne handlingsplan blev revideret af Det Europæiske Råd efter terrorangrebet i Madrid den 11. marts 2004, og der tages nu i planen specifikt stilling til behovet for at sikre, at de retslige rammer, som Fællesskabet har skabt med henblik på at bekæmpe terrorismen og forbedre det retslige samarbejde, tilpasses, således at de svarer til de ni særlige anbefalinger vedrørende finansiering af terrorisme, som er vedtaget af FATF.

(4) For at forebygge finansiering af terrorisme er der truffet foranstaltninger med henblik på at indefryse visse personers, grupper og enheders aktiver og økonomiske ressourcer, herunder Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001³⁾ og Rådets forordning (EF) nr. 881/2002.⁴⁾ Med dette formål for øje er der ligeledes truffet foranstaltninger med henblik på at beskytte det finansielle system mod, at aktiver og økonomiske ressourcer kanaliseres til terrorformål. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF⁵⁾ indeholder en række foranstaltninger med det formål at bekæmpe misbrug af det finansielle system til brug ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

(5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på fællesskabsplan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de ni særlige anbefalinger fra FATF, især SR VII og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.

(6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og opsporing af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysningerne om en betaler videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at pengeoverførsler ledsages af nøjagtige og nyttige oplysninger om betaleren.

(7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.⁶⁾ For eksempel bør oplysninger, der indsamles og opbevares i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, ikke benyttes til kommercielle formål.

(8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlere med et meddelelsessystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

(9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at udelukke sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, hævning fra pengeautomater, direkte debitering, elektronisk

cleared checks, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betaleren og modtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. For de medlemsstater, der anvender undtagelsen for elektroniske penge i direktiv 2005/60/EF, bør den anvendes i henhold til denne forordning, forudsat at det pågældende beløb ikke overstiger 1000 EUR.

(10) Undtagelsen for elektroniske penge, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF⁷⁾, gælder elektroniske penge, uanset om udstederen af sådanne penge har dispensation i henhold til artikel 8 i nævnte direktiv eller ej.

(11) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke er sket fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalerens identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1000 EUR, med forbehold af kravene i direktiv 2005/60/EF. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv 2005/60/EF er overholdt.

(12) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001⁸⁾ og Kommissionens meddelelse om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked er det tilstrækkeligt at foreskrive forenklede oplysninger om betaleren sammen med pengeoverførsler inden for Fællesskabet.

(13) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Fællesskabet til lande uden for Fællesskabet indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til at bruge de fuldstændige oplysninger om betaleren, når de skal forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

(14) For at gøre det muligt at foretage pengeoverførsler fra en enkelt betaler på en omkostningsbesparende måde i en samlefil (batchfil) med individuelle overførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet bør disse individuelle overførsler kun indeholde betalerens kontonummer eller en entydig identifikator, såfremt batchfilen indeholder alle oplysninger om betaleren.

(15) For at kunne kontrollere, om pengeoverførslen indeholder de krævede oplysninger om betaleren og for at kunne identificere mistænkelige transaktioner,

bør modtagerens betalingsformidler have etableret effektive procedurer, så det kan konstateres, om der mangler oplysninger om betaleren.

(16) Af hensyn til den mulige risiko for finansiering af terrorisme, som anonyme overførsler udgør, bør modtagerens betalingsformidler sættes i stand til at undgå eller afhjælpe situationer, hvor betalingsformidleren bliver opmærksom på, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige. I denne henseende bør der være mulighed for fleksibilitet, for så vidt angår omfanget af oplysninger om betaleren på et risikofølsomt grundlag. Desuden bør betalernes betalingsformidler fortsat være ansvarlig for, at oplysningerne om betaleren er nøjagtige og fuldstændige. Hvis betalingsformidleren har hjemsted uden for Fællesskabets område, bør der udøves større kundeforsigtighed i henhold til direktiv 2005/60/EF ved et grænseoverskridende korrespondentbankforhold med denne betalingsformidler.

(17) Har de nationale kompetente myndigheder udarbejdet retningslinjer, hvad angår forpligtelserne til enten at afvise samtlige overførsler fra en betalingsformidler, som regelmæssigt undlader at levere de krævede oplysninger om en betaler, eller til at tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes, bør sådanne retningslinjer bl.a. være baseret på konvergens med hensyn til bedste praksis, og bør ligeledes tage højde for, at den reviderede fortolkningsnote til SR VII fra FATF tillader tredjelande at fastsætte en tærskel på 1000 EUR eller 1000 USD vedrørende forpligtelsen til at sende oplysninger om betaleren, med forbehold af målsætningen om effektiv bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

(18) Under alle omstændigheder bør modtagerens betalingsformidler udvise særlig årvågenhed og vurdere risici, når denne bliver bekendt med, at oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, og denne betalingsformidler bør indberette mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med indberetningsforpligtelsen i henhold til direktiv 2005/60/EF og de nationale gennemførelsesbestemmelser.

(19) Bestemmelserne om pengeoverførsler, hvor oplysningerne om betaleren mangler eller er ufuldstændige, finder anvendelse, uden at dette berører betalingsformidlerens forpligtelser til at suspendere og/eller afvise pengeoverførsler, der strider mod civil-, forvaltnings- eller strafferetten.

(20) Indtil de tekniske begrænsninger, der kan forhindre mellembetalingsformidlere i at opfylde forpligtelsen til at videregive alle de modtagne oplysninger om betaleren, er fjernet, bør disse mellembetalingsformidlere registrere disse oplysninger. Sådanne tekniske begrænsninger bør fjernes, så snart betalingssystemerne er blevet opgraderet.

(21) Da det i forbindelse med efterforskning af straffesager kan forekomme, at det ikke er muligt at identificere de krævede data eller de involverede personer, før der er gået adskillige måneder eller måske endda år siden den oprindelige pengeoverførsel, bør betalingsformidlerne opbevare registre med oplysninger om

betalerne med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme. Denne periode bør være af begrænset varighed.

(22) For at muliggøre hurtig indgriben i bekæmpelsen af terrorisme bør betalingsformidlerne reagere hurtigt på forespørgsler om oplysninger om betaleren fra de myndigheder, der er ansvarlige for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den medlemsstat, hvor betalingsformidlerne befinder sig.

(23) Antallet af arbejdsdage i den medlemsstat, hvor betalers betalingsformidler er hjemmehørende, bestemmer, inden for hvor mange dage der skal reageres på forespørgsler om oplysninger om betaler.

(24) På grund af den betydning, som tillægges bekæmpelsen af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, bør medlemsstaterne i den nationale lovgivning fastlægge effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner, der skal finde anvendelse ved overtrædelser af denne forordning.

(25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.⁹⁾

(26) En række stater og territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område, er i møntunion med en medlemsstat, indgår i en medlemsstats valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat og har betalingsformidlere, der direkte eller indirekte deltager iden pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem. For at undgå væsentlige negative konsekvenser for økonomien i de pågældende lande eller territorier, der kan opstå som følge af anvendelsen af denne forordning ved pengeoverførsler mellem de pågældende medlemsstater og disse lande eller territorier, bør der gives mulighed for, at sådanne pengeoverførsler behandles som pengeoverførsler inden for de pågældende medlemsstater.

(27) For ikke at hæmme bidrag til velgørenhedsorganisationer bør medlemsstaterne bemyndiges til at undtage betalingsformidlere på deres område fra at skulle indsamle, verificere, registrere eller sende oplysninger om betaler i forbindelse med pengeoverførsler på op til 150 EUR, der er foretaget på den pågældende medlemsstats område. Denne mulighed bør dog betinges af, at nonprofitorganisationer opfylder visse betingelser, således at medlemsstaterne kan sikre, at denne undtagelse ikke kan misbruges af terrorister for at dække over eller gøre det lettere at finansiere deres aktiviteter.

(28) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(29) For at fastlægge en sammenhængende metode ved bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør de væsentligste bestemmelser i denne forordning gælde fra samme dato som de relevante bestemmelser, der vedtages på internationalt plan -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, DEFINITIONER OG ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Genstand

I denne forordning fastsættes regler om oplysninger, der skal medsendes om betalere ved pengeoverførsler med det formål at forebygge, undersøge og opspore hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »finansiering af terrorisme«: levering eller indsamling af midler som defineret i artikel 1, stk. 4, i direktiv 2005/60/EF
- 2) »hvidvaskning af penge«: enhver handling, som, hvis den er forsætlig, betragtes som hvidvaskning af penge i henhold til artikel 1, stk. 2 eller 3, i direktiv 2005/60/EF
- 3) »betaler«: enten en fysisk eller juridisk person, der er den kontohaver, som giver tilladelse til pengeoverførsel fra en konto, eller hvis der ingen konto er, en fysisk eller juridisk person, der bestiller en pengeoverførsel
- 4) »modtager«: en fysisk eller juridisk person, som er den tiltænkte endelige modtager af en pengeoverførsel
- 5) »betalingsformidler«: en fysisk eller juridisk person, i hvis virksomhed det indgår at levere pengeoverførselstjenester
- 6) »mellembetalingsformidler«: en betalingsformidler, der hverken er betalers eller modtagers betalingsformidler, og som medvirker ved gennemførelsen af en pengeoverførsel
- 7) »pengeoverførsel«: en transaktion, der udføres på betalers vegne gennem en betalingsformidler ad elektronisk vej med henblik på at stille midler til rådighed for

modtager hos en betalingsformidler, uanset om betaler og modtager er en og samme person

8) »batchfiloverførsel«: en række individuelle pengeoverførsler, der sendes samlet

9) »entydig identifikator«: en kombination af bogstaver, tal eller symboler, fastlagt af betalingsformidleren i overensstemmelse med protokollerne for de betalings-, afviklings- og meddelelssystemer, der anvendes til at foretage pengeoverførslen.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på pengeoverførsler uanset valuta, der afsendes eller modtages af en betalingsformidler i Fællesskabet.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der udføres ved brug af kredit- eller debatkort, såfremt:

a) modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, der giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser

og

b) den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren.

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler, der foretages ved hjælp af elektroniske penge, når en medlemsstat vælger at anvende undtagelsen i artikel 11, stk. 5, litra d), i direktiv 2005/60/EF, medmindre det overførte beløb overstiger 1000 EUR.

4. Med forbehold af stk. 3 finder denne forordning ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller informationsteknologisk (it) udstyr, når disse overførsler er forudbetalte og ikke overstiger 150 EUR.

5. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler gennemført ved hjælp af en mobiltelefon eller andet digitalt udstyr eller it-udstyr, når disse overførsler er efterbetalte og opfylder følgende betingelser:

a) Modtageren har indgået en aftale med betalingsformidleren, som giver mulighed for at betale for levering af varer og tjenesteydelser.

b) Den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaleren

og

c) betalingsformidleren er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF.

6. Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende denne forordning på pengeoverførsler inden for en medlemsstat til en modtagers konto, der giver mulighed for at betale for levering af varer eller tjenesteydelser, såfremt

a) modtagerens betalingsformidler er omfattet af forpligtelserne i direktiv 2005/60/EF

b) modtagerens betalingsformidler ved hjælp af et entydigt referencenummer via modtageren kan spore pengeoverførsler fra den fysiske eller juridiske person, der har indgået en aftale med modtageren om levering af varer eller tjenesteydelser

og

c) det overførte beløb ikke overstiger 1000 EUR.

Medlemsstater, der anvender denne undtagelse, underretter Kommissionen herom.

7. Denne forordning finder ikke anvendelse på pengeoverførsler:

a) hvor betaler hæver kontanter fra sin egen konto

b) hvor der foreligger en tilladelse til at foretage en debetoverførsel mellem to parter, der giver mulighed for kontobetalinger parterne imellem, såfremt den pågældende pengeoverførsel ledsages af en entydig identifikator, der gør det muligt at spore den fysiske eller juridiske person

c) der foretages med elektronisk cleared checks

d) til offentlige myndigheder til betaling af skatter, bøder eller andre afgifter inden for en medlemsstat

e) hvis både betaler og modtager er betalingsformidlere, der handler for egen regning.

KAPITEL II

FORPLIGTELSE FOR BETALERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 4

Fuldstændige oplysninger om betaler

1. De fuldstændige oplysninger om betaler omfatter dennes navn, adresse og kontonummer.

2. I stedet for adressen kan betalers fødselsdato og -sted, kundeidentifikationsnummer eller nationale personnummer angives.

3. Hvis betaler ikke har noget kontonummer, anvender betalingsformidleren i stedet en entydig identifikator, som gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

Artikel 5

Oplysninger ved pengeoverførsler og registrering

1. Betalingsformidlerne sikrer, at pengeoverførsler ledsages af fuldstændige oplysninger om betaler.

2. Før midlerne overføres, kontrollerer betalers betalingsformidler alle oplysninger om betaler på grundlag af dokumenter, data eller oplysninger fra en pålidelig og uafhængig kilde.

3. Ved pengeoverførsel fra en konto kan kravet om kontrol betragtes som opfyldt, når

a) betalers identitet er bekræftet i forbindelse med åbningen af kontoen, og de oplysninger, der er fremkommet i forbindelse hermed, opbevares i henhold til forpligtelserne i artikel 8, stk. 2, og artikel 30, litra a), i direktiv 2005/60/EF

eller

b) betaleren er omfattet af artikel 9, stk. 6, i direktiv 2005/60/EF.

4. Ved overførsler, der ikke foretages fra en konto, bekræfter betalers betalingsformidler imidlertid med forbehold af artikel 7, litra c), i direktiv 2005/60/EF kun oplysningerne om betaler, hvis beløbet overstiger 1000 EUR, medmindre transaktionen gennemføres i flere operationer, der synes at hænge sammen, og som tilsammen overstiger 1000 EUR.

5. Betalers betalingsformidler opbevarer i fem år registre med de fuldstændige oplysninger om betaler ved en pengeoverførsel.

Artikel 6

Pengeoverførsler inden for Fællesskabet

1. Uanset artikel 5, stk. 1, gælder det, at såfremt både betalers og modtagers betalingsformidler befinder sig i Fællesskabet, skal pengeoverførsler kun ledsages af betalers kontonummer eller en entydig identifikator, der gør det muligt at spore transaktionen tilbage til betaler.

2. Såfremt modtagers betalingsformidler anmoder herom, skal betalers betalingsformidler dog stille de fuldstændige oplysninger om betaler til rådighed for

modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage fra modtagelsen af en sådan anmodning.

Artikel 7

Pengeoverførsler fra Fællesskabet til uden for Fællesskabet

1. Pengeoverførsler, hvor modtagers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, ledsages af fuldstændige oplysninger om betaleren.
2. Ved batchfiloverførsler fra en enkelt betaler, hvor modtagernes betalingsformidlere befinder sig uden for Fællesskabet, finder stk. 1 ikke anvendelse på de enkelte overførsler, der er samlet heri, såfremt batchfilen indeholder disse oplysninger, og de enkelte overførsler indeholder betalers kontonummer eller en entydig identifikator.

KAPITEL III

FORPLIGTELSE FOR MODTAGERS BETALINGSFORMIDLER

Artikel 8

Konstatering af manglende oplysninger om betaler

Modtagers betalingsformidler er forpligtet til at konstatere, om felterne vedrørende oplysninger om betaler i det meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem, der anvendes til en pengeoverførsel, er udfyldt med karakterer eller input, der er tilladt ifølge reglerne i det pågældende meddelelses- eller betalings- og afviklingssystem. Denne betalingsformidler skal have effektive procedurer til at konstatere, hvorvidt der mangler følgende oplysninger om betaler:

a) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig inden for Fællesskabet, de i artikel 6 krævede oplysninger

b) ved pengeoverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, eller i givet fald de i artikel 13 krævede oplysninger

og

c) ved batchfiloverførsler, hvor betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, fuldstændige oplysninger om betaler som fastsat i artikel 4, dog kun i batchfiloverførslen og ikke i de enkelte overførsler, der er samlet heri.

Artikel 9

Pengeoverførsler med manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler

1. Hvis modtagers betalingsformidler ved modtagelsen af en overførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger mangler eller er ufuldstændige, afviser betalingsformidleren enten overførslen eller udbeder sig fuldstændige oplysninger om betaler. Under alle omstændigheder skal modtagers betalingsformidler overholde enhver gældende lovgivning eller administrativ bestemmelse om hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, især forordning (EF) nr. 2580/2001 og (EF) nr. 881/2002 og direktiv 2005/60/EF samt nationale gennemførelsesbestemmelser.

2. Undlader en betalingsformidler regelmæssigt at levere de krævede oplysninger om en betaler, skal modtagers betalingsformidler træffe forholdsregler, som i første omgang kan omfatte udsendelse af advarsler og fastsættelse af frister, og derefter enten afvise fremtidige pengeoverførsler fra denne betalingsformidler eller tage stilling til, om forretningsforbindelsen med denne betalingsformidler skal begrænses eller afsluttes.

Modtagers betalingsformidler indberetter dette til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 10

Risikobaseret vurdering

Modtagers betalingsformidler betragter manglende eller ufuldstændige oplysninger om betaler som en faktor ved vurderingen af, om en pengeoverførsel eller en lignende transaktion er mistænkelig, og hvorvidt den i henhold til bestemmelserne i kapitel III i direktiv 2005/60/EF skal indberettes til de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 11

Registrering

Modtagers betalingsformidler opbevarer i fem år registre over modtagne oplysninger om betaleren.

KAPITEL IV

FORPLIGTELSE FOR MELLEMBETALINGSFORMIDLERE

Artikel 12

Opbevaring af oplysninger om betaler med en overførsel

Mellembetalingsformidlere sørger for, at samtlige oplysninger, de modtager om en betaler sammen med en pengeoverførsel, opbevares sammen med denne overførsel.

Artikel 13

Tekniske begrænsninger

1. Denne artikel finder anvendelse, når betalers betalingsformidler befinder sig uden for Fællesskabet, og mellembetalingsformidleren befinder sig inden for Fællesskabet.
2. Medmindre mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bliver bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, kan mellembetalingsformidleren anvende et betalingssystem med tekniske begrænsninger, der umuliggør, at oplysningerne om betaler kan følge med en pengeoverførsel, til at sende pengeoverførslerne til modtagers betalingsformidler.
3. Bliver mellembetalingsformidleren ved modtagelsen af en pengeoverførsel bekendt med, at de i denne forordning krævede oplysninger om betaler mangler eller er ufuldstændige, anvender mellembetalingsformidleren kun et betalingssystem med tekniske begrænsninger, hvis det er muligt at underrette modtagers betalingsformidler herom enten inden for et betalings- eller meddelelsessystem, som gør det muligt at formidle denne oplysning, eller ved en anden procedure, forudsat at kommunikationsformen er accepteret eller aftalt mellem de to betalingsformidlere.
4. Anvender mellembetalingsformidleren et betalingssystem med tekniske begrænsninger, stiller mellembetalingsformidleren efter anmodning fra modtagers betalingsformidler inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen af denne anmodning alle modtagne oplysninger om betaler til rådighed for denne betalingsformidler, uanset om disse oplysninger er fuldstændige eller ej.
5. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde opbevarer mellembetalingsformidleren registre over alle modtagne oplysninger i fem år.

KAPITEL V

ALMINDELIGE FORPLIGTELSE OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER

Artikel 14

Samarbejdsforpligtelser

Betalingsformidlere efterkommer i overensstemmelse med procedurekravene i den nationale lovgivning i den medlemsstat, hvor de befinder sig, fuldt ud og straks anmodninger fra de myndigheder, der har ansvar for bekæmpelse af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i den pågældende medlemsstat, for så vidt angår de oplysninger om betaler, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og tilsvarende registreringer.

Disse myndigheder må med forbehold af national strafferet og beskyttelsen af grundlæggende rettigheder udelukkende anvende oplysningerne med det formål at

forebygge, undersøge eller opspore hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme.

Artikel 15

Sanktioner og overvågning

1. Medlemsstaterne fastlægger regler om sanktioner ved overtrædelser af denne forordnings bestemmelser og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Disse sanktioner skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have en afskrækkende virkning. De finder anvendelse fra den 15. december 2007.
2. Medlemsstaterne giver senest den 14. december 2007 Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede regler og om hvilke myndigheder, der er ansvarlige for at håndhæve reglerne, og de giver straks meddelelse om enhver efterfølgende ændring af disse regler.
3. Medlemsstaterne pålægger de kompetente myndigheder effektivt at overvåge og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kravene i denne forordning overholdes.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget til Forebyggelse af Hvidvaskning af Penge og Finansiering af Terrorismen, der er oprettet i henhold til direktiv 2005/60/EF, i det følgende benævnt »udvalget«.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, forudsat at de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter den heri fastsatte procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i denne forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

KAPITEL VI

FRAVIGELSER

Artikel 17

Aftaler med lande eller territorier, der ikke indgår i Fællesskabets område

1. Kommissionen kan bemyndige en medlemsstat til at indgå aftaler gennem nationale ordninger med et land eller et territorium, der ikke indgår i Fællesskabets område i overensstemmelse med traktatens artikel 299, som indeholder fravigelser

fra denne forordning, hvorved det bliver muligt at behandle pengeoverførsler mellem dette land eller territorium og den pågældende medlemsstat som pengeoverførsler inden for medlemsstaten.

Sådanne aftaler kan kun tillades, såfremt:

- a) det pågældende land eller territorium er i valutaunion med den pågældende medlemsstat, indgår i medlemsstatens valutaområde eller har undertegnet en monetær aftale med Det Europæiske Fællesskab repræsenteret af en medlemsstat
 - b) betalingsformidlere i det pågældende land eller territorium direkte eller indirekte deltager i den pågældende medlemsstats betalings- og afviklingssystem
- og
- c) det pågældende land eller territorium kræver, at betalingsformidlere inden for dets jurisdiktion anvender samme regler som fastsat i denne forordning.

2. En medlemsstat, der ønsker at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1, indsender en ansøgning til Kommissionen og leverer alle nødvendige oplysninger.

Når Kommissionen har modtaget en ansøgning fra en medlemsstat, behandles pengeoverførsler mellem denne medlemsstat og det pågældende land eller territorium midlertidigt som overførsler inden for denne medlemsstat, indtil der er truffet en afgørelse i henhold til proceduren i denne artikel.

Hvis Kommissionen skønner, at den ikke har alle nødvendige oplysninger, kontakter den inden for to måneder efter at have modtaget ansøgningen den pågældende medlemsstat og specificerer, hvilke yderligere oplysninger der kræves.

Når Kommissionen har alle de oplysninger, den finder nødvendige for at kunne vurdere ansøgningen, underretter den inden for en måned medlemsstaten herom og videresender ansøgningen til de andre medlemsstater.

3. Senest tre måneder efter den underretning, der henvises til i stk. 2, fjerde afsnit, beslutter Kommissionen efter proceduren i artikel 16, stk. 2, hvorvidt den pågældende medlemsstat kan bemyndiges til at indgå en aftale som omhandlet i stk. 1 i denne artikel.

Under alle omstændigheder træffes den beslutning, der henvises i første afsnit, senest 18 måneder, efter at Kommissionen har modtaget ansøgningen.

Artikel 18

Pengeoverførsler til nonprofitorganisationer i en medlemsstat

1. Medlemsstaterne kan fritage betalingsformidlere på eget territorium fra forpligtelserne i artikel 5, for så vidt angår pengeoverførsler til

nonprofitorganisationer, der driver virksomhed til fordel for velgørende, religiøse, kulturelle, uddannelsesmæssige, sociale, videnskabelige eller foreningsmæssige formål, såfremt disse organisationer er underlagt krav om regnskabsaflæggelse og ekstern revision eller tilsyn ved en offentlig myndighed eller ved et selvregulerende organ anerkendt i national lov, og såfremt hver enkelt af disse pengeoverførsler ikke overstiger 150 EUR og udelukkende foretages inden for denne medlemsstats område.

2. Medlemsstater, der anvender denne artikel, meddeler Kommissionen, hvilke foranstaltninger de har vedtaget med henblik på at anvende den mulighed, der er omhandlet i stk. 1, herunder en liste over de organisationer, der er omfattet af fritagelsen, navnene på de fysiske personer, der har den endelige kontrol med organisationerne, og en anvisning om, hvordan listen ajourføres. Disse oplysninger stilles ligeledes til rådighed for de myndigheder, der har ansvaret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

3. Den pågældende medlemsstat sender en ajourført liste over organisationer, der er omfattet af fritagelsen, til de betalingsformidlere, som opererer i medlemsstaten.

Artikel 19

Revisionsklausul

1. Kommissionen forelægger senest den 28. december 2011 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en fuldstændig økonomisk og juridisk vurdering af anvendelsen af denne forordning, om nødvendigt ledsaget af et forslag om ændring eller ophævelse heraf.

2. Rapporten indeholder navnlig en vurdering af:

- a) anvendelsen af artikel 3, hvad angår yderligere erfaringer vedrørende et eventuelt misbrug af elektroniske penge som defineret i artikel 1, stk. 3, i direktiv 2000/46/EF og andre nye betalingsmidler i forbindelse med hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Hvis der er risiko for et sådant misbrug, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning
- b) anvendelsen af artikel 13, hvad angår de tekniske begrænsninger, som kan umuliggøre, at samtlige oplysninger om betalere overføres til modtagers betalingsformidler. Hvis det er muligt at overvinde sådanne tekniske begrænsninger i lyset af nye landvindinger på betalingsområdet og under hensyntagen til de tilhørende omkostninger for betalingsformidlerne, forelægger Kommissionen et forslag om ændring af denne forordning.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende, dog ikke før den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. november 2006.

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

J. Borrell Fontelles

På Rådets vegne

Formand

P. Lehtomäki

¹) EUT C 336 af 31.12.2005, s. 109.

²) Europa-Parlamentets udtalelse af 6.7.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.11.2006.

³) EFT L 344 af 28.12.2001, s. 70. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1461/2006 (EUT L 272 af 3.10.2006, s. 11).

⁴) EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1508/2006 (EUT L 280 af 12.10.2006, s. 12).

⁵) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.

⁶) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁷) EFT L 275 af 27.10.2000, s. 39.

⁸) EFT L 344 af 28.12.2001, s. 13.

⁹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved afgørelse 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).